

Dejme si tedy nějaké
další reinkarnace
Buddhy, chcete? (Ano.)
Teď tady máme ještě dvě,
alespoň dvě.
Jedna je zlatý jelen
a druhá je
zlatý vznešený had.
Kterého chcete
jelena nebo hada?
Kdo jelena,
zvedněte ruce! Jelena.
Hada!
Lidi milují hada,
nemohu tomu uvěřit.
Dobrá, dobrá,
tak jdeme na hada.
To také měla být
jedna z předchozích
reinkarnací
Šákjamuni Buddha.
Teď změnili národnost,
pro změnu
se narodil v jiné zemi.
Kdysi vládl král Anga
království Anga.
Je to velmi jednoduché,
stejně jako
Nejvyšší Mistryně Ching Hai
žije
v centru Nejvyšší Mistryně
Ching Hai
a král Magada
vládl království Magada.
To je celkem jednoduché, že?
Ti dva králové spolu
stále bojovali.
Někdy vyhrál král Anga
a jindy vyhrál král Magada.
V jednom boji
byl král Magada
králem Anga poražen,
připevňujíc si zásobník,
prchal z bojového pole,
sledován vojáky
krále Anga.
Ta dvě království byla
rozdělena řekou Kampou,
ne Gangou.
Pod touto vodou bylo

hadí království, kterému
vládl hadí král
jménem Kampaya.
Král Magada přijel
k této řece
a zjistil, že je rozvodněná,
a že nemůže přejít.
Rozhodl se, že je lepší
se utopit v řece,
než zemřít rukou nepřátel.
Ponořil se tedy
spolu s koněm
do rychlého proudu.
Na dně řeky
vystavěl hadí král
pavilon z drahých kamenů.
A seděl na svém trůnu
a popíjel čaj
uprostřed svého dvora.
Král Magada byl proudem
tažen dolů
a spadl přímo doprostřed
tohoto pavilonu.
Hadí král obdivoval
jak královsky to
král Magada nese
a začal se mu líbit.
Vstal z trůnu
a vyzval krále,
aby si na něho sednul a
zeptal se ho, jak do
řeky spadl.
Král Magada mu vyprávěl
smutný příběh
prohrané bitvy.
Had mu tedy řekl:
„Ničeho se neboj,
velký králi!
Udělám z tebe pána
obou království.“
Sedm dní pobýval
král Magada
v království hada
a byla mu prokazována
velká pocta.
Sedmého dne on i hadí král
opustili řeku a vydali se
do světa lidí.
Pak, podporován
magickou silou

hadího krále,
vzdoroval král Magada
v boji králi Anga a zabil ho.
Stal se tedy pánem
obou království
a od toho dne
bylo mezi ním
a hadím králem
pevné spojenectví.
Každý rok postavil
král Magada
na břehu řeky Kampy
pavilon z drahokamů
a platil štědrý poplatek
hadímu králi.
Se svým doprovodem
vyšel hadí král z řeky,
aby převzal ten dar
a všichni lidé
Magady spatřili tu nádheru.
Časem hadí král zemřel
a nový král vládl
hadímu království.
Tento král byl
prostý i ctnostný
a nestaral se o okázalosti
a slávu hadího dvora.
Brzy ho vyčerpal
marnotratný,
nedisciplinovaný život, který
vedli hadi a pomyslel si,
„musím toto místo opustit
a jít do světa lidí
naplnit svatou přísahu.“
To měl být
Šákjamuni Buddha,
ne ten další,
ten druhý, tento.
Během dní půstu,
vylezl ven z řeky
a lehl si na mraveniště
u dálnice nedaleko vesnice.
Řekl si:
„Pokud si nějaký člověk
bude přát moji kůži,
nebudu mu bránit,
nebudu se bránit.
Bude-li někdo chtít
ze mne udělat
tančícího hada,

nechám ho to udělat.“
Mnoho lidí přešlo kolem
po dálnici
a uctívalo hadího krále
a kladli před něho vůně
a parfěmy.
Obyvatelé sousední vesnice
zjistili, že to byl hadí král,
který má velkou moc
a postavili nad mraveništěm,
kde ležel, hezký pavilon.
Nemohl tomu utéct.
Utekl z jednoho místa
a šel na další.
14. a 15. den na novoluní
hadí král naplnil
svůj slib a postil se.
A první den o úplňku
se vrátí do paláce.
Tak čas plynul.
Jednoho dne hadí
královna Sumana řekla
svému pánovi, svému muži:
„Dobrá, králi!
O postním dnu půjdeš
do světa lidí
naplnit svůj slib.
Svět nahoře je
plný nebezpečí,
co když se ti něco stane,
jak se o tom dozvím?
Hadí král vzal svoji choť
k šťastnému rybníku a řekl:
„Pokud mě někdo zraní,
voda v tomto rybníce
se změní v bahno.
Pokud mě nějaký zloděj
odnese, voda zmizí.
Pokud se mě zmocní nějaký
kouzelník, voda se změní
v barvu krve.“
Poté co ta tři znamení
vysvětlil královně,
opustil hadí král
palác pod řekou Kampou
a vrátil se na mraveniště.
Jeho tělo bylo jako
role čistého zlata.
A jak tam tak ležel,
jeho kůže se třpytila

v paprscích slunce.
Mladý bráhman
z Benares odešel
do Tasily studovat
k světově známému mistrovi.
Od něho se naučil šarmu,
kterým ovládá všechny
žijící bytosti.
Cestou domů
šel přes sousední vesnici
a uviděl hadího krále,
jak leží na mraveništi.
Pomyslel si,
„chytím toho hada
a naučím ho tančit,
pak ho budu předvádět
ve městech i na vesnicích
a vydělám hodně peněz.“
Pořídil si tedy
nějaké magické bylinky
a za přeřikávání kouzelné
mantry, přistoupil
k hadímu králi.
Had cítil účinek kouzla,
odklonil hlavu,
a uviděl bráhmanského
krotitele hadů, pomyslel si,
„snadno bych vyřídil
tohoto muže svým jedem,
kdybych to však udělal,
porušil bych svůj slib.“
Stáhl tedy svou hlavu
a zavřel oči.
Bráhman přistoupil
k hadímu králi,
chytil ho za ocas,
a dal ho do košíku z rákosí.
Pak nesl ten košík
do vedlejší vesnice
a přinutil hadího krále
tančit před
velkým davem lidí.
Lidem se představení
s hadem tak líbilo,
že dali Bráhmánovi
1000 stříbrných
a dary v hodnotě
dalších 1000 stříbrných.
Bráhman se rozhodl,
že nechá hadího krále

odejít, když vydělal
1000 stříbrných.
Když ale viděl, jak
jdou snadno peníze kolem,
zaplavila ho lakota.
Chtěl si tedy hada
ponechat
a vydělávat v budoucnu
víc peněz.
Přemýšlel o tom, jak bude
vydělávat víc peněz,
když přinese hada
ke králi a k dvořanům,
myslel tím úředníky krále.
Bráhman si vzal
košík, aby si v něm nesl
celý svůj majetek
a kočár ve kterém seděl.
Obklopen
velkými zástupy lidí
projížděl městy
a vesnicemi
a nechával hada tancovat.
Rozhodl se,
že nakonec hada předvede
před králem Ugasena
z Benares.
Rozhodl se, že až
ho předvede králi,
pak hada pustí na svobodu.
Bráhman chytal žáby
a dával je
hadímu králi k snědku,
on je ale odmítal jíst.
Pak bráhman
lákal hada na med
a pečenou kukuřici,
on se ale jídla ani nedotkl.
Pomyslel si:
„Kdybych nějaké jídlo
snědl, mohl bych zůstat
v tom koši do smrti.“
Po měsíci, co
přijel bráhman
do Benares,
nutil hadího krále
tancovat po vesnicích
mimo městské brány
a vydělával velké peníze.
Král slyšel o skvělém hadovi,

který tančí a
sedí před bráhmánem a na
povel předvádí představení.
Bubeníci byli vysláni
městem, aby ohlásili,
že následujícího dne
bude had tančit
na nádvoří paláce
a že všichni lidé mohou toto
představení navštívit.
Nádvoří paláce bylo
vyzdobené
a bráhmaň byl pozván
mezi dvorany.
Vzal hadího krále
v skvostném koši,
položil barevný hadr na zem
a položil koš na něho.
Kráľ vyšel z paláce
a sedl si na svůj trůň
mezi dav lidí.
Bráhmaň
vyndal hadího krále z košíku
a nechal ho tančit.
Tak pŕvabné byly
pohyby hada,
že lidé nevydrželi tiše.
Tisíce šátků
poletovalo vzduchem
a záplava drahých kamenů
padala kolem hadího krále,
lidem se to moc líbilo.
Teď nadešel úplněk,
od té doby, co
byl hadí král chycen
a během celé té doby nejedl.
V paláci pod řekou Kampou
si začala dělat
kráľovna Sumana starosti.
„Můj manžel se nevrátil
přes měsíc domů.
Co se mu mohlo stát?“
Vydala se tedy
k šířastnému rybníku
a viděla, že je voda
červená jako krev.
Teď věděla, že byl chycen
hadím kouzelníkem.
Opustila palác
a šla nahoru do světa lidí.

Šla na mraveniště,
viděla místo, kde
byl chycen a hořce plakala.
Pak se vydala na cestu
do vedlejší vesnice,
kde se dozvěděla,
že jejího pána
odnesli do Benares.
V Indii ženy respektují
své manžele
a říkají jim „můj pane“,
jako by to byl její Bůh,
její pán.
Takže „můj pán“ znamená
v Indii můj manžel.
Indové se k sobě tak chovají.